

AMIC

Publicació quinzenal per a esplai del soldat català de l'Exèrcit de la República editada pels Serveis de Cultura al Front del Departament de Cultura de la Generalitat

La guerra a l'Ebre

Les operacions militars realitzades els darrers dies d'aquest mes de juliol al sector de l'Ebre, poden ésser un motiu de legítim orgull per a l'Exèrcit de la República. És digne de remarcar en elles la perfecta conjugació dels plans del comandament amb l'impetuositat i la mestriolitat dels soldats que les executaren. Com a fet militar, el pas d'un riu tan cabalós, dur a terme ensems amb precisió matemàtica i amb voluntat coratjosa, és un exemple que encloeu molts allicionaments i que varia per complert la situació estratègica d'aquesta hora de la guerra. De moment ha aturat en sec l'ofensiva rebel al Front de Llerent obligant els facciosos i estrangers a dessagnar-se contra atacant posicions conquerides i ja prèviament escollides com a línia de defensa. Però essent remarcable el caire pirament militar de les darreres operacions, rotem glossar-ne altres aspectes que tenen també gran importància per a la moral dels nostres soldats.

Digne d'esment en el pas de l'Ebre és la facultat de recuperació que revela en l'Exèrcit de la República. En el procés, forçosament lent, de la seva organització, el nostre Exèrcit, s'ha trobat llarg temps en condicions d'inferioritat. No sols la República ha tingut de reconstituir, gairebé del no-res, un instrument que la sublevació militar convertí en rebel o deixà desorganitzat i desfet; ha tingut de lluitar a més, contra les tropes regulars de la invasió amb un enquadrament complet i dotades abundantment de material bèl·lic. No és estrany que l'Exèrcit de la República hagi hagut de batre's a la defensiva. La seva resistència, a prova de contratemps, restarà com una de les pàgines més herciques de la història; i demostra la força que té la voluntat d'un poble que no vol ésser esclau ni veure el seu país convertit en colònia. I és aquesta mateixa fortalesa moral, que ha superat les incidències i retrocessos obligats en el període de defensa, la que explica la facultat de recuperació del nostre Exèrcit, que li fa passar sense esforç de la resistència a l'ofensiva, i li dona igualment, en les hores adverses i en les sortoses, una moral de victòria.

Un altre fet digne de considerar en les darreres operacions ha estat la decisió posada i la joia sentida per molts soldats catalans en reconquerir trossos de terra catalana, que transitòriament

(Segueix a la pàgina 3)

REFUGIATS

Infant adormit

Mare i infant

Com qui reposa
en l'amor o en l'onada,
fill de la guerra,
dorms en la innumerable
falda absent de la fuga.

L'infant descansa
en tu com en la terra,
mare més feble
com més sa pau és dolça
i dolça la pau que era.

CARLES RIBA

Generositat i heroisme

Les paraules plenes de noblesa i de sinceritat pronunciades pel President de la República amb motiu del segon aniversari de la sublevació militar constitueixen una exposició clara i fonamentada de la motivació moral de la nostra guerra de llibertat i d'independència. Al·legació convincent de la legitimitat republicana contra la qual s'alçaren uns militars que havien jurat ésser-li fidels; proves irrefutables de la ingerència estrangera que ha convertit un alçament facciós, que el país rebutja, en guerra d'invasió; recordatori sever al món internacional del greu error que cometen, no sols des del punt de vista moral de justícia, sinó també pel propi interès, en permetre l'agressió contra Espanya; plantejament ampli i comprensiu dels problemes que haurà de resoldre Espanya en la pau guanyada; i per damunt de tot, una elevació de propòsit, un daler de superar les justificades passions del moment, i un accent de pietat sentida i d'humanitat generosa.

Els catalans, sempre oberts a la urpada emocional del sentiment, han d'acollir aquestes idees amb l'escalf a què arriben al cor dels homes les paraules sinceres i de bona voluntat. I entre els catalans, els nostres soldats les rebran també compenetrant-s'hi, perquè responen al seu sentir més íntim. Altesa de la nostra causa és poder ajuntar en un mateix afany la voluntat heroica i el sentiment humà. Perquè si fóra equivocat que l'emoció generosa pogués afeblir el tremp del lluitador que ha de defensar-se fins al darrer extrem, quan ha estat traïdorament agredit; també ho fóra que l'apassionada exaltació de la lluita, els sofriments patits injustament, deixessin un pòsit de rancúnia i de vonjança. És un orgull per als nostres soldats que puguin elevar-se per damunt del doble parany, que siguin alhora heroics i humans. Per això són oportunes paraules del to de les del President de la República, que refermen la convicció implícita però profunda dels nostres soldats, del valor moral de la causa que defensem, i del seu sacrifici. Perquè essent l'heroisme la més alta virtut dels homes, més intensament podrà assolir-lo aquell qui més fort senti els imperatius d'humanitat.

692